



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi  
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs  
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

**Curtius, Cornelius**

**Antuerpiæ**

14. Energumenam liberat.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-37243**

expletâ avidè vorat. O rem stupendam ! Crederes helleborum propinatum homuncioni, ita purgatum subitò, & oleo tranquillitatis cerebrum illi deinceps stetit. Videres non ultrâ domo profugere, non efferre pedem longius, quam imperaret mater; mores suos componere denique, & modestiæ jam esse ipsum exemplum.

I 4.  
Energumenam liberat.

Quæso te, Lector bone, perfringe hic paulisper & obdura, dum audias, quod tacitus præterire non possum. Convenerant puellæ aliquot, & more suo in cubiculo quodam nugabantur. Earum una novennis dum fortè ad capillos, quos nuper in morbo ei detonsi fuerant, manum admovet, & non satis perterrita nutu excrevisse experitur, indignata, *Capillos istos, ait, malus demones auferat.* Contubernales, quæ aderam, imprudentem pro merito arguerunt, at illa impudens etiam repetens, *Malus demones capillos istos, quanti sunt, auferat.* Hæc asperioribus verbis castigare vesanientem: tum illa furibunda tertium iterare; C



*illos istos & ipsam me demon malus rapiat.* Hæc verba elocutam diabolus occupat. Inde puella in pedes exilire velociter, strepere, furere, & non obscuris argumentis hospitem suum confiteri. Stupent omnes larvarum infernalem tragœdiam; & puellam paullò antè tam quietam, ita subitò in lasciviam infamem dissolvi. Usu venit ad ægrum deferri Eucharisticum epulum: vocant ergo familiares puellam ad ostium, ut transeuntem Christum salutet. Renuit illa: trahunt isti etiam ingratis, & in genua procumbere, atque adorare Deum jubent. Sed illa in contumelias nefandas effunditur, & exertâ linguâ sannisq; impiis eum irridet. Ut jam satis comperitum esset, furiis infernalibus misellam agitari. Ad sacra ergo remedia itur. S. NICOLAI paniculum sumendum offerunt. illa verò negat sibi placere cibum, qui dentes nimio stupore ligaret. Vi in os illi immittitur: sed eum excreat continuo. Subinde aquâ alius maceratur, & in guttur illi manibus vio-



lentis apertum infunditur. Simul  
de pane pauxillum stomacho illa-  
tum est, posuit sæva illa tempestas,  
menti que sua malacia rediit. Ne-  
vum & mirandum spectaculum.  
Quæ antea horrendum vocifera-  
batur, fremebat, frendebat, insanie-  
bat; nunc humi sedet junctis plac-  
dè manibus, mansueta, & tacita:  
donec rogata, quis eam perfanasset.  
Divum NICOLAVM nominavit.  
Ducta ergo ad Sancti aram, salutem  
ei suam pleno & pio ore gratula-  
ta est.

15.

Curat pe-  
riculose  
febrien-  
tem.

Sed dum foris tam multa mira-  
mur, penè excidissent, quæ domi  
non ita pridem evenere multò mi-  
ximè miranda. Adest ubique Ni-  
COLAVS invocatus; adest in omni  
genere miseriarum. Fuit in urbe  
Belgii, immò totius Europæ prin-  
cipe, *Antverpiâ*, *Petrus Phalesius*, a-  
pographiâ Musicis omnibus nota-  
simus, non nemini civi à pietate  
probitate. Is mense Januario an-  
ni ∞ 100. XIX. jacebat in mor-  
timine, oppressus à violentâ febre  
quæ effectum ejus corpusculum